

POLITIEKE ACADEMIE, initiatief eind 1932 opgestart door **Lode Claes** kort na diens vertrek uit het **Verdinaso** en bedoeld als een soort denktank die de Vlaamsch Nationale Studiekring zou aflossen door los van het **Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond** nieuwe politieke ideeën onder de Leuvense studenten te verspreiden.

De 'revolutie van rechts' van de Duitse socioloog **Hans Freyer** en de ideeën van **Carl Schmitt** waren aanvankelijk belangrijke inspiratiebronnen. Claes werd voor de oprichting van de Academie ook sterk beïnvloed door de artikelen van **Victor Leemans** in *Jong Dietschland*. In de eerste lessencyclus was het dan ook Leemans die het liberalisme en parlementarisme aanviel op basis van de ideeën van Freyer. Na het tijdelijk wegvallen van Leemans wgens ziekte namen andere sprekers zijn plaats in. In 1934 waren dat **Hendrik de Man**, **August Cool**, **Paul-Felix Beeckman** en **Gerard Knuvelde**. In 1935 kwam de oud-activist **Antoon Jacob** zijn visie geven over "het historisch wordingsproces van de Vlaamse beweging" en in 1936 gaf graaf **Louis de Lichtervelde** een voordracht over **federalisme**. Toen datzelfde jaar Leemans terugkeerde, stelde Claes het doel van de Academie voor als het "geven van een politieke doctrine en een geestelijke achtergrond aan de nationale strijd ter verwezenlijking van de politieke eenheid der Dietse landen". Ook in 1936 studeerde Claes echter af en hoewel er nog tot 1940 voordrachten werden ingericht, gingen deze waarschijnlijk uit van de in de zomer van 1936 op-

gerichte Algemene Politieke Academie (met als voorzitter Alfons Standaert). Claes, Leemans en Frans Wildiers trachtten na 1936 nog plaatselijke afdelingen van de Academie voor afgestudeerden te organiseren, maar van deze plannen kwam niets in huis. De laatste voordracht die Leemans in het Academie-kader hield vond plaats te Antwerpen op 23 november 1936 en had als titel "De Politieke Academie en de politieke hernieuwing in Vlaanderen". Het belang van de Politieke Academie lag vooral in het feit dat ze rechtstreeks of onrechtstreeks enkele studenten wist te beïnvloeden die later bijvoorbeeld in **Universitas** of in **Gaston Eyskens' Politica** actief waren.

LITERATUUR: P. Tomissen, 'De Politieke Academie, een door het wetenschappelijk onderzoek verwaarloosd tussenoorlogs initiatief', in *AKVS-Schriften*, nr. 28 (april 1994).

NICO WOUTERS